

[Niels Helveg Petersen]

tisk og ved politiske initiativer og beslutninger at imødegå risikoen for en optrapning af modsætningerne.

Hvad dette angår, var statsministeren ikke kun fredssommelig, jeg er lige ved at sige, at statsministeren faktisk var spagfærdig. Statsministeren sagde, at nu havde vi løst nogle af de akutte problemer, nu skulle vi til de langsigtede. Det har vi faktisk hørt mange gange før, i øvrigt af skiftende regeringer, og efterhånden er jeg bange for, at dette med de langsigtede løsninger ikke er det, man umiddelbart skulle tro, nemlig nogle ændringer i de fundamentale økonomiske svagheder i vores økonomi. Det langsigtede kommer efterhånden mere og mere til at betyde – og det er det, der er så betydningsfuldt – at vi aldrig når frem til at beskæftige os med dem. De langsigtede løsninger er dem, vi til stadighed har skubbet foran os.

Det radikale venstre mener, at der skal sættes ind allerede i denne samling med politiske initiativer, der griber fat om de ømme punkter i vor økonomi. Vi kender dem jo sådan set godt; jeg skal nævne et par af de vigtigste.

Lad mig tage skattepolitikken først. Vi har to store, fundamentale problemer i vor skattepolitik. Vi har for store grupper af beskedne indkomster et sammenstød mellem stigende indkomst, deraf følgende stigende skat og faldende sociale ydelser. Dette betyder, at meget store grupper i befolkningen intet, eller så godt som intet, har ud af en indkomstfremgang. Derfor er det vigtigt at forlænge proportionalstrækket. Vi vil foreslå, at det forlænges så langt som til 120.000 kr. Derved undgås en række af de sammenstød, som i øjeblikket plager vort skattesystem. Det vil være en retfærdighedshandling over for de 90 pct. af samtlige skatteydere med beskedne indkomster, som vil ligge under dette proportionalstræk.

Det andet hovedproblem knytter sig til fradragene. Der er behov for en omlægning. På møde efter møde landet over lyder det: Hvorfor gør I ikke noget ved disse fradrageregler? Hvorfor skal mennesker med ganske almindelige indtægter og ganske almindeligt forbrug via fradragereglerne være med til at betale andres skat? Det radikale venstre ønsker en ændring på dette punkt.

De nuværende fradrageregler er ikke kun uretfærdige, de er også uhensigtsmæssige. De tilskynder til forbrug og gældsætning, især i fast ejendom, og det er jo ikke lige det, vi har mest brug for i situationen. Det er med til at jage priserne på jord og fast ejendom op og er med til at forøge forbruget af f. eks. biler og både. Det skal ikke misforstås, vi har ikke noget imod huse, biler og både. Men hvorfor skal de mennesker, der ikke køber disse ting, være med til at betale til dem, der gør det? Og det er, hvad fradragereglerne i den nuværende udformning faktisk betyder. De er medvirkende til den høje rente og medvirkende til, at investeringerne i de produktive erhverv er for lave og faktisk har været det i en årrække.

Vi ønsker derfor en omlægning af fradragereglerne, og vi finder, at det vil være en retfærdighedshandling over for det meget store flertal af landets skatteydere, de 80-90 pct., som har meget beskedne fradrag på deres selvangivelse.

Jeg lagde mærke til, at der fra flere partiers side, bl. a. fra det konservative folkeparti og fra hr. Erhard Jakobsens side, blev slået et vældigt slag for, at der intet måtte røres ved fradragereglerne. Vi melder os blandt dem, der mener, at det er nødvendigt at sætte ind her, hvis man skal have fat i nogle af de fundamentale svagheder.

Et andet ømt punkt i vores nuværende politik vedrører jord og fast ejendom. Vi mener hos os, at det er nødvendigt at gribe ind for at begrænse fremtidige samfundsskabe, reelle prisstigninger på jord og fast ejendom. Det drejer sig om at gribe ind over for de prisstigninger, der ligger ud over den almindelige inflation. Jeg synes, jeg fornemmede hos statsministeren et vist håb om, at man i de gamle augustforligspartiets kreds, hos centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti og andre, ville føle en forpligtelse over for erklæringen fra augustforlig I. Jeg lagde også mærke til, at hr. Erhard Jakobsen kategorisk sagde, at det var udelukket, at denne erklæring kunne bruges til noget som helst, for med hensyn til disse spørgsmål ville CD under ingen omstændigheder være med til noget, som venstre og konservative ikke kunne være med på.

Statsministerens håb om, at augustforlig I